

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2003

Utgiven i Helsingfors den 1 juli 2003

Nr 605—611

INNEHÅLL

Nr		Sidan
605	Banskattelag	2539
606	Lag om ändring av 105 a § inkomstskattelagen	2544
607	Lag om ändring av 2 § lagen om skatteskalorna för 2003	2545
608	Skattestyrelsens beslut om löntagarens innehållningsprocent	2546
609	Statsrådets förordning om inrikesministeriet	2547
610	Statsrådets förordning om finansministeriet	2550
611	Finansministeriets förordning om ändring av finansministeriets arbetsordning	2554

Nr 605

Banskattelag

Given i Nådendal den 27 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

För användningen av bannätet skall betalas skatt till staten enligt vad som bestäms i denna lag.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
1) *bannät* bannätet enligt 2 § 2 punkten järnvägslagen (198/2003),

2) *järnvägsföretag* järnvägsföretag enligt 2 § 1 punkten järnvägslagen,

3) *persontrafik* i järnvägstransportlagen (1119/2000) avsedd transport av passagerare, handbagage och resgods med järnvägsmateriel,

4) *godstransport* i järnvägstransportlagen avsedd transport av gods med järnvägsmateriel,

5) *tågkilometer* en sträcka av varje hel kilometer som ett tåg färdas,

6) *bruttotonkilometer* tågets bruttovikt i hela ton multiplicerad med en tågkilometer,

7) *skatteperiod* en kalendermånad.

3 §

Behörig myndighet

Banförvaltningscentralen sköter verkstäl-

RP 9/2003
FiUB 3/2003
RSv 8/2003

landet och övervakningen av beskattningen. Banförvaltningscentralen kan meddela mera detaljerade föreskrifter om beskattningsförfarandet, bokföringen och skattedeklarationen.

4 §

Skattskyldiga

Järnvägsföretag är skyldiga att betala banskatt.

2 kap.

Påförande och uppörd av skatten

5 §

Beloppet av skatten

Inom persontrafik och vid förflyttning av lok är skattebeloppet 0,01 cent per bruttotonkilometer, inom eldriven godstrafik 0,05 cent per bruttotonkilometer och inom diesel-driven godstrafik 0,1 cent per bruttotonkilometer.

6 §

Befrielse från skatt

I syfte att främja ibruktagandet av nya järnvägstransporter eller användningen av lågtrafikerade banavsnitt kan Banförvaltningscentralen på de villkor den bestämmer, på ansökan helt eller delvis befria en skattskyldig från skatt. Befrielsen kan beviljas för sammanlagt högst tio år.

7 §

Deklarationsskyldighet

Den skattskyldige skall avge en skriftlig deklARATION till Banförvaltningscentralen för varje skatteperiod senast den 20 i den kalendermånad som följer närmast efter skatteperioden. Skattedeklarationen skall innehålla de uppgifter som behövs för påförande av skatt.

8 §

Påförande av skatt

Banförvaltningscentralen skall utan dröjsmål fastställa skattebeloppet på basis av skattedeklarationen och andra utredningar som den har fått.

9 §

Betalning av skatt

Skatten för en skatteperiod skall betalas senast den 27 i den kalendermånad som följer närmast efter skatteperioden.

Om den skattskyldige inte har fått del av beskattningsbeslutet före utgången av den tid som avses i 1 mom., skall skatt betalas i enlighet med skattedeklarationen eller den skattskyldiges bokföring.

Om den skattskyldige inte har betalat banskatt inom utsatt tid eller till ett mindre belopp än vad som fastställts i beskattningsbeslutet, skall Banförvaltningscentralen utan dröjsmål ålägga den skattskyldige att betala den obetalda skatten.

10 §

Skattetillägg och förseningsränta

Om en skattskyldig inte har betalat banskatt inom föreskriven tid, beräknas skattetillägg på den obetalda skatten så som bestäms i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

På debiterad, obetald banskatt som förfallit till betalning skall betalas förseningsränta, som beräknas enligt vad som bestäms i 1 mom. i nämnda lag.

11 §

Skatteförhöjning

Skatten får höjas med högst 30 procent, om den skattskyldige utan giltigt skäl har inlämnat skattedeklaration eller annan uppgift eller handling i felaktigt eller väsentligen bristfälligt skick eller om den skattskyldige helt eller delvis har försummat sin anmälningsskyldighet.

Skatten får höjas med högst 50 procent, om den skattskyldige uppsåtligt eller av grov vårdslöshet har inlämnat ofullständig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration, någon annan uppgift eller handling eller annars har försummat sin anmälningsskyldighet och det nämnda förfarandet har varit ägnat att medföra att den skattskyldige skulle ha kunnat undgå skatt.

12 §

Betalningsställen

Skatt och andra avgifter skall inbetalas på ett penninginstitut. Betalaren svarar för utgifterna för betalningen.

Penninginstitutet skall dagligen betala in under dagen mottagna skattemedel på Banförvaltningscentralens konto senast vardagen efter betalningsdagen.

På den ersättning för dataöverföring som betalas till penninginstitutet och på den dröjsmålsränta som betalas med anledning av att penninginstitutet försummat att överföra skattemedlen tillämpas 4 och 5 § finansministeriets beslut om betalningsställen för vissa skatter samt om ersättning för dataöverföring (72/1996).

13 §

Skatterättelse till den skattskyldiges fördel

Har den skattskyldige på grund av fel påförts skatt till för stort belopp eller återburits skatt till för litet belopp, skall beskattningen rättas, om inte ärendet avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär. Skatterättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år då skatten påfördes.

14 §

Skatterättelse till skattetagarens fördel

Har den skattskyldige på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att saken till någon del inte har prövats utan egen förskyllan inte påförts föreskriven skatt eller en del därav, skall beskattningen rättas, om inte ärendet avgjorts

genom ett beslut med anledning av besvär. Skatterättelse till skattetagarens fördel kan göras inom ett år från ingången av kalenderåret efter det år då skatten påfördes eller borde ha påförts.

15 §

Efterbeskattning

Har den skattskyldige helt eller delvis försummat deklarationsskyldigheten eller inlämnat ofullständig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller någon annan uppgift eller handling och skatten eller en del därav därför inte blivit påförd, skall den skattskyldige åläggas att betala den skatt som inte tagits ut samt det skattetillägg och den skatteförhöjning som föreskrivits. Efterbeskattning kan verkställas inom tre år från ingången av kalenderåret efter det år då skatten påfördes eller borde ha påförts.

3 kap.

Ändringssökande

16 §

Sökande av ändring hos förvaltningsdomstol

I Banförvaltningscentralens beslut får ändring sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. I Banförvaltningscentralens beslut har Banförvaltningscentralens chefsjurist besvärsmått på statens vägnar. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas Banförvaltningscentralen.

I ärenden som gäller påförande av banskatt är besvärstiden tre år räknat från ingången av kalenderåret efter det år då skatten påfördes, dock alltid minst 60 dagar från delfäendet av beslutet. Besvärstiden för chefsjuristen är 30 dagar från det att beslutet fattades.

I fråga om sökande av ändring gäller förvaltningsprocesslagen (586/1996).

17 §

När besvär förfaller

Om Banförvaltningscentralen enligt framställt yrkande rättar eller annars korrigerar sitt

beslut på det sätt som avses i 13 §, förfaller besvären.

Till den del de yrkanden som framställts i besvären inte ger anledning att rätta eller korrigera beslutet skall Banförvaltningscentralen avge utlåtande med anledning av besvären och utan dröjsmål sända de handlingar som uppkommit i ärendet till Helsingfors förvaltningsdomstol.

18 §

Betalning av skatt medan ändring söks

Skatt skall oavsett besvär betalas inom föreskriven tid.

19 §

Sökande av ändring hos högsta förvaltningsdomstolen

Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvär skall anföras inom 60 dagar från delfäendet av förvaltningsdomstolens beslut. Besvärsskriften skall inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller Helsingfors förvaltningsdomstol. Banförvaltningscentralens chefsjurist har besvärsrätt på statens vägnar.

20 §

Ränta på återbäring

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, skall på återbäringen betalas ränta enligt förordningen om skatteuppbörd (903/1978) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

21 §

Bokföringsskyldighet

Den skattskyldige skall för beskattningen ha sådan bokföring av vilken framgår antalet

bruttotonkilometrar inom persontrafiken och godstrafiken samt övriga uppgifter som behövs för påförande av skatt och övervakning av beskattningen.

Det bokföringsmaterial som avses i 1 mom. skall upprättas i vanlig läsbar skriftlig form eller i maskinläsbart datamedium så att det kan tas fram i vanlig läsbar skriftlig form eller i en allmänt använd lagringsform.

22 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Den skattskyldige skall på begäran för Banförvaltningscentralen eller för en av denna utsedd sakkunnig och ojävig person för granskning förete sitt bokföringsmaterial och andra för beskattningen nödvändiga uppgifter i begärd form.

23 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för lagstridigt undandragande av banskatt och för försök därtill finns i 29 kap. 1—3 § strafflagen (39/1889).

5 kap.

Ikraftträdande

24 §

Skatteuppbörd före ikraftträdandet av en ändringslag

När en proposition om ändring av denna lag har överlämnats till riksdagen, har statsrådet rätt att bestämma att banskatt enligt denna lag skall tas ut enligt propositionen.

25 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003. Utan hinder av 5 § skall banskatt från och med den 1 juli till och med den 31 december

2003 inom persontrafik tas ut till ett belopp av 0,014 cent per bruttotonkilometer, inom godstrafik till ett belopp av 30,4 cent per transporterat godston samt inom eldriven godstrafik till ett belopp av 0,02912 cent per

bruttotonkilometer och inom dieseldriven godstrafik till ett belopp av 0,0934 cent per bruttotonkilometer.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Nådendal den 27 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*

Nr 606

L a g

om ändring av 105 a § inkomstskattelagen

Given i Nådendal den 27 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 105 a § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1360/2002, som följer:

105 a §

*Förvärvsinkomstavdrag vid kommunal-
beskattningen*

belopp som överstiger detta. Avdraget är dock
högst 2 550 euro. När den skattskyldiges
nettoförvärvsinkomst överstiger 14 000 euro,
minskar avdraget med 3,5 procent av det
belopp med vilket nettoförvärvsinkomsten
överstiger 14 000 euro.

Avdraget utgör 40 procent av det belopp
varmed de inkomster som avses i 1 mom.
överstiger 2 500 euro upp till ett inkomstbe-
lopp av 7 230 euro och 14 procent av det

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.
Lagen tillämpas första gången vid beskatt-
ningen för 2003.

Nådendal den 27 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Leena Luhtanen*

Nr 607

L a g

om ändring av 2 § lagen om skatteskalorna för 2003

Given i Nådendal den 27 juni 2003

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 december 2002 om skatteskalorna för 2003 (1161/2002) 2 § som följer:

2 §
Den progressiva inkomstskatteskalan är
följande:

Beskattningsbar förvärvsinkomst	Skatt vid nedre gränsen	Skatt på den del av inkomsten som överskrider den nedre gränsen, %
euro	euro	
11 600 — 14 400	8	12
14 400 — 20 000	344	16
20 000 — 31 200	1 240	22
31 200 — 55 200	3 704	28
55 200 —	10 424	35

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2003.
I förskottsuppbörden beaktas ändringarna
av skattegrunderna endast så att arbetsgivarna
från och med den 1 juli 2003 sänker de
individuella innehållningsprocenterna för lön
samt arbets- och bruksersättningar med en
procentenhet. Skattestyrelsen meddelar när-
mare föreskrifter om sänkningen av innehåll-
ningsprocenten.

Nådendal den 27 juni 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Leena Luhtanen*

Nr 608

**Skattestyrelsens beslut
om löntagarens innehållningsprocent**

Utfärdat i Helsingfors den 27 juni 2003

Skattestyrelsen har med stöd av stadgandet om ikraftträdande i lagen den 27 juni 2003 om ändring av 2 § lagen om skatteskalor för år 2003 (607/2003) beslutat:

1 §

Arbetsgivarna sänker personliga förskotts-
innehållningsprocent för lön samt för arbets-
och bruksersättningar med en procentenhet
då de verkställer förskottsinnehållningen på
de löner samt arbets- och bruksersättningar
som de utbetalar under tiden 1.7.2003—
31.12.2003.

Då förskottsinnehållningen beräknas
1.7.2003 eller senare, tar man i beaktande
varken de prestationer som betalats 1.1.—

30.6.2003 eller förskottsinnehållningar på
dem. Inkomststoppföljningen på ett graderat
skattekort eller på ett skattekort med en årlig
inkomstgräns avbryts likväl inte.

Sänkningen görs inte i de schematiska inne-
hållningsprocent som givits i förordningen
om förskottsuppbörd (1124/1996) och i Skat-
testyrelsens beslut (53/2003).

Detta beslut träder i kraft den 1 juli 2003.

Helsingfors den 27 juni 2003

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Byråinspektör Sari Wulff

Nr 609

Statsrådets förordning**om inrikesministeriet**

Given i Helsingfors den 26 juni 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs med stöd av 2 och 7 § lagen den 28 februari 2003 om statsrådet (175/2003):

1 §

Ministeriets uppgifter

Till inrikesministeriets uppgifter hör

1) planering, genomförande och koordinering av regionernas utveckling,

2) EU:s region- och strukturpolitik, mål 1 och 2 samt förvaltningsmyndighetens uppgifter som gäller strukturfondsprogrammen som uppgjorts för målen, gemenskapsinitiativen Interreg och Urban samt utbetalningsmyndighetens uppgifter som gäller Europeiska regionala utvecklingsfonden,

3) den allmänna administrativa indelningen och samordning av de administrativa indelningarna,

4) allmän utveckling av regionförvaltningen och statens lokalförvaltning,

5) främjande av den elektroniska kommunikationen och dataadministrationen mellan staten och kommunerna samt dataadministrationssamarbetet inom regionförvaltningen,

6) den allmänna ledningen och tillsynen över länsstyrelserna,

7) utvecklande av häradsförvaltningen samt folkbokföringen,

8) kommunindelningen, kommunalförvaltning och kommunal ekonomi samt förhållandet mellan staten och kommunerna,

9) allmän statsandel till kommunerna, utjämnning av statsandelarna på basis av skatteinkomsterna och finansieringsunderstöd enligt prövning,

10) allmän ordning och säkerhet samt polisförvaltningen,

11) finskt pass, identitetskort och elektroniskt identitetskort,

12) utlämning av brottslingar mellan Finland och de övriga nordiska länderna,

13) privata säkerhetstjänster,

14) lotterier, förströelseanordningar och penninginsamlingar,

15) skjutvapen och eggvapen,

16) offentliga tillställningar och ordningsvakter,

17) finskt medborgarskap,

18) utlänningars inresa och vistelse i landet och beviljande av internationellt skydd,

19) räddningsväsendet,

20) gränsövervakning, gränskontroller och sjöräddningstjänst,

21) samordning av den nationella beredskapen inom civil krishantering,

22) Finlands flagga och Finlands vapen, livräddningsmedaljer och Finlands Röda Kors utmärkelsetecken.

Utöver vad som föreskrivs i reglementet för statsrådet (262/2003) eller någon annanstans, föreskrivs om uppgifter för inrikesministeriets avdelningar och fristående enheter i ministeriets arbetsordning.

2 §

Ämbetsverk, inrättningar och andra organ som hör till ministeriets ansvarsområde

Till ministeriets ansvarsområde hör

länsstyrelserna,

Befolkningsregistercentralen,

häradsämbetena, polisinsättningarna i häraderna samt magistraterna,

kommunala pensionsanstalten,
kommunala arbetsmarknadsverket,
Kommunernas garanticentral,
centralkriminalpolisen,
skyddspolisen,
rörliga polisen,
Polisyrkeshögskolan,
Polisskolan,
Polisens teknikcentral,
Polisens datacentral,
myndighetsradionätet,
Räddningsinstitutet,
nödcentralverket,
brandskyddsfonden,
Utlänningsverket,
gränsbevakningsväsendet.

3 §

Ministeriets organisation

Vid ministeriet finns en avdelning för region- och förvaltningsutveckling, en kommunavdelning, en polisavdelning, en räddningsavdelning, en utlänningsavdelning samt en gränsbevakningsavdelning.

Gränsbevakningsavdelningen är staben för gränsbevakningsväsendet. I fråga om ministeriets polisavdelning som polisens högsta ledning och om gränsbevakningsavdelningen som staben för gränsbevakningsväsendet föreskrivs särskilt.

Vid ministeriet finns dessutom utanför avdelningsindelningen och direkt underställda kanslichefen ministeriets ekonomienhet, en enhet för intern granskning, ministeriets informationsenhet samt ministeriets grupp för internationella säkerhetsfrågor.

4 §

Utövande av beslutanderätten

De ärenden om vilka beslut skall fattas vid ministeriet avgörs av ministern. Ministeriets tjänstemän avgör dock i enlighet med vad som föreskrivs i ministeriets arbetsordning sådana i 36 § reglementet för statsrådet nämnda ärenden som inte är andra än samhälleligt eller ekonomiskt betydelsefulla.

Ministern kan förbehålla sig beslutanderätten i ett ärende som en tjänsteman i annat

fall skulle få avgöra. Samma rätt har i enskilda fall kanslichefen, avdelningscheferna, cheferna för fristående enheter och cheferna för resultatenheter i ärenden som skall avgöras av en underlydande tjänsteman.

5 §

Ministeriets arbetsordning

I ministeriets arbetsordning bestäms utöver vad som föreskrivs i 1 och 4 § också om styrning av ministeriets förvaltningsområde, ledning av ministeriet, ledningsgrupperna vid ministeriet, de ledande tjänstemännens uppgifter och ställföreträdare samt om beredningen av ärenden vid ministeriet. Ministeriets arbetsordning utfärdas av inrikesministern. När flera än en minister har förordnats till ministeriet godkänner respektive minister arbetsordningen för sitt ansvarsområde.

Den interna organisationen vid en avdelning eller vid en fristående enhet bestäms vid behov i ministeriets interna föreskrift som fastställs av chefen för avdelningen eller chefen för den fristående enheten.

6 §

Ministeriets tjänstemän

Vid ministeriet finns en kanslichef. Chef för en avdelning är en avdelningschef. Chef för polisavdelningen är dock en polisöverdirektör och chef för räddningsavdelningen en räddningsöverdirektör.

Avdelningscheferna och chefen för ministeriets grupp för internationella säkerhetsfrågor har titeln överdirektör och de tekniska direktörerna titeln överingenjör.

7 §

Behörighetsvillkor för tjänsterna

Behörighetsvillkor är

1) för kanslichefen, räddningsöverdirektören som avdelningschef och avdelningschefer, utöver vad som föreskrivs i 43 § 1 mom. 2 punkten reglementet för statsrådet, förtrogenhet med förvaltningsuppgifter,

2) för polisöverdirektören som avdelningschef juris kandidatexamen eller, utöver po-

lisbefälsexamen, i 23 § förordningen om polisutbildning (1272/1997) avsedd högre högskoleexamen, förtrogenhet med polisväsendet och förvaltningsuppgifter samt i praktiken visad ledarförmåga och ledarerfarenhet,

3) för polisdirektörer juris kandidatexamen eller, utöver polisbefälsexamen, i 23 § förordningen om polisutbildning avsedd högre högskoleexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och i praktiken visad ledarförmåga,

4) för lagstiftningsdirektören juris kandidatexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och i praktiken visad ledarförmåga,

5) för regeringsrådet som biträdande avdelningschef och för regeringsrådet, förvaltningsdirektören samt regeringsråd som till tjänsteställningen motsvarar dessa juris kandidatexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och i praktiken visad ledarförmåga,

6) för förvaltningsdirektören och andra direktörer samt konsultativa tjänstemän som till tjänsteställningen motsvarar dessa behörighet i enlighet med 43 § 1 mom. 3 punkten reglementet för statsrådet,

7) för inspektionsrådet, regionutvecklingsråd och utvecklingsråd samt för andra än i 6 punkten avsedda konsultativa tjänstemän högre högskoleexamen och förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

8) för lagstiftningsråd juris kandidatexamen och förtrogenhet med lagberedning,

9) för andra regeringsråd än de som avses i 5 punkten och för regeringssekreterare behörighet enligt 43 § 1 mom. 4 punkten reglementet för statsrådet, samt

10) för polisöverinspektörer juris kandidat-

examen eller, utöver polisbefälsexamen, i 23 § förordningen om polisutbildning avsedd högre högskoleexamen samt förtrogenhet med uppgifter som hör till ansvarsområdet.

8 §

Tillsättande av tjänster

Bestämmelser om utnämning av kanslichefen finns i grundlagen.

Bestämmelser om utnämning av polisöverdirektören som avdelningschef, räddningsöverdirektören som avdelningschef, avdelningschefer, förvaltningsdirektören och andra direktörer, regeringsråd, lagstiftningsråd och andra råd, konsultativa tjänstemän och regeringssekreterare finns i reglementet för statsrådet.

Regeringsrådet som biträdande avdelningschef och regeringsråd, förvaltningsdirektören utnämns av statsrådet.

Övriga tjänstemän utnämns och personal i arbetsavtalsförhållande anställs av ministeriet.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning den 27 april 2000 om inrikesministeriet (404/2000) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 26 juni 2003

Inrikesminister *Kari Rajamäki*

Kanslichef Pekka Kilpi

Nr 610

**Statsrådets förordning
om finansministeriet**

Given i Helsingfors den 26 juni 2003

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, föreskrivs med stöd av 2, 7 och 13 § lagen den 28 februari 2003 om statsrådet (175/2003):

1 §

Ministeriets uppgifter

Finansministeriets uppgifter är:

1) uppföljning och prognostisering av den ekonomiska utvecklingen, beredning av ekonomi- och strukturpolitiken och utvärdering av åtgärdernas verkningar,

2) finanspolitikens mål och medel samt utvärdering av finanspolitiken

3) statsbudgeten, ramarna för statshushållningen, grunderna för verksamhets- och ekonomiplanering samt regeringens berättelse om statsverkets förvaltning och tillstånd

4) det allmänna systemet för statens afärsverk och externa fonder

5) statens ekonomiförvaltning, grunder för övervakning, revidering och utvärdering av statsekonomi samt att motarbeta fel och missbruk

6) allmänna grunder för statens upphandlingsverksamhet,

7) systemet för revision av den offentliga förvaltningen och ekonomin

8) ärenden som gäller Europeiska revisionsrätten och Europeiska byrån för bedrägeribekämpning

9) allmänna grunder för statens långivning och räntestödslån,

10) allmänna grunder för ägande och förvaltning av statens egendom, allmän styrning av ordnandet av lokaler samt staten tillfället arv,

11) allmänna grunder för avgiftsbeläggande av och avgifter för statliga funktioner,

12) begränsning av indexvillkor i avtal,

13) planering av skattepolitiken och utredning av åtgärdernas verkningar samt utveckling av skattesystemet,

14) skatter och avgifter av skattenatur,

15) ärenden som gäller allmän tullpolitik och därtill hörande tullförfaranden samt kvottullar och tullsuspension,

16) utveckling av finansieringssystemet,

17) allmän styrning och övervakning av statens låneupptagning, skötsel av skulder och placering av likvida medel samt medelsanskaffning som sker genom värdepapperisering,

18) statsborgen och statsgarantier och därmed jämförbara förbindelser,

19) myntväsende, betalningsmedel och betalningssystem,

20) ärenden som gäller verksamheten vid kreditinstitut, värdepappersföretag och andra företag som erbjuder finansiella tjänster, andelslag som bedriver sparkasseverksamhet samt pantlåneinrättningar,

21) handel med värdepapper och derivat

avtal samt clearing av dem, värdeandelssystemet och verksamheten vid de sammanslutningar som svarar för dessa funktioner

22) reglering av tillsynen över finansmarknaden,

23) ärenden som gäller Finlands Bank och Europeiska centralbankssystemet,

24) ärenden som gäller Internationella Valutafonden, Världsbanksgruppen, Europeiska investeringsbanken, Nordiska investeringsbanken samt för sin del Europeiska återuppbyggnads- och utvecklingsbanken och Nordiska Miljöfinansieringsbolaget,

25) utveckling och bedrivande av statens arbetsgivar-, personal- och arbetsmarknadspolitik, arbetsgivarverksamhet på centralnivå, personalens rättsliga ställning och grunderna för avtalssystemet, utveckling av statsförvaltningens ledning och ledarskap, allmän organisation av pensioner och övriga anställningsvillkor,

26) bestämning av villkor för tjänsteförhållande, när ärendet inte hör till ett ämbetsverks eller statligt affärsverks behörighet och överföring av en tjänst till ett verk under ett annat ministeriums förvaltningsområde och överföring av anslag till ett sådant ämbetsverks förfogande,

27) organisation och utveckling av statens allmänna statistikväsende,

28) allmän utveckling av förvaltningens strukturer och styrningssystem, utveckling av centralförvaltningens verksamhet,

29) förbättring av kvalitetsledning och produktionseffektivitet för offentliga service-system,

30) kommittéväsende,

31) allmän utveckling av statens informationsförvaltning, databehandling, dataarkiv och information,

32) styrning och utveckling av statsförvaltningens datasäkerhet,

33) styrning och främjande av den offentliga förvaltningens elektroniska kommunikation samt utveckling och samordning av funktionella och tekniska lösningar,

34) teknisk utveckling och underhåll av statsrådets gemensamma datasystem samt datatrafik- och kommunikationsnät,

35) Jubileumsfonden för Finlands självständighet.

2 §

Ämbetsverk, inrättningar, fonder, bolag och övriga organ underställda ministeriet

Till ministeriets verksamhetsområde hör:

- 1) Statistikcentralen,
- 2) tullverket,
- 3) Statskontoret,
- 4) Statens ekonomiska forskningscentral,
- 5) skatteförvaltningen,
- 6) Senatfastigheter,
- 7) statens säkerhetsfond,
- 8) statens pensionsfond,
- 9) revisionsnämnden för den offentliga förvaltningen och ekonomin,
- 10) statens pensionsnämnd,
- 11) tjänstemannanämnden,
- 12) Anuukar Holding Oy,
- 13) Edita Abp,
- 14) Haus Kehittämiskeskus Oy,
- 15) Kapiteeli Oy,
- 16) Hansel Ab,
- 17) Egendomsförvaltningsbolaget Arsenal Ab,
- 18) Ab Myntverket i Finland,
- 19) Sampo Abp
- 20) Silta Oy,
- 21) Solidium Oy,
- 22) Sponda Oyj,
- 23) Suomen Vientiluotto Oyj,
- 24) Tietokarhu Oy,
- 25) Yrityspankki Skop Oyj, i likvidation.

3 §

Ministeriets uppgifter.

Ministeriet har följande verksamhetsenheter:

- 1) ekonomiska avdelningen
- 2) budgetavdelningen,
- 3) skatteavdelningen
- 4) finansmarknadsavdelningen
- 5) personalavdelningen
- 6) avdelningen för utvecklande av förvaltningen
- 7) förvaltningsenheten,
- 8) enheten för statsrådets informationsförvaltning.

I ministeriets arbetsordning bestäms om verksamhetsenheternas arbetsfördelning lik-

som också om tillsättandet av stabsorgan samt andra enheter och organ som samordnar och biträder vid beredningen.

Cheferna för verksamhetsenheterna bestämmer om den närmare organisationen av dessa.

4 §

Ledande tjänstemän

Kanslichef vid ministeriet är statssekreteraren som kanslichef, vilken biträds av understatssekreterare.

Chefer för avdelningarna är avdelningscheferna, chef för den enhet som ansvarar för ministeriets förvaltning är ett regeringsråd som förvaltningsdirektör och chef för enheten för statsrådets informationsförvaltning är informationsteknologidirektör.

En avdelningschef kan biträdas av en biträdande avdelningschef eller en annan motsvarande tjänsteman.

Enheters och verksamhetsorgans chefer som tillsatts genom föreskrift av ministeriets arbetsordning förordnas av ministern och andra enheters chefer av den som tillsätter enheten.

Avdelningscheferna har titeln överdirektör, chefen för den avdelning som ansvarar för statsbudgeten har dock titeln budgetchef och chefen för den avdelning som ansvarar för statens arbetsgivarverksamhet titeln statens arbetsmarknadsdirektör.

5 §

Tjänstemännens behörighetskrav

Behörighetskrav är

1) för statssekreteraren som kanslichef, för understatssekreterare och för avdelningschef högre högskoleexamen, förtrogenhet med förvaltningsområdet samt i praktiken visad ledarförmåga och ledarerfarenhet,

2) för regeringsråd som förvaltningsdirektör juris kandidatexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och ledarerfarenhet,

3) för informationsteknologidirektören som är chef för enheten för statsrådets informationsförvaltning högre högskoleexamen, för-

trogenhet med tjänstens uppgiftsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och ledarerfarenhet,

4) för budgetråd som biträdande budgetchef, för finansråd som biträdande avdelningschef och för annan biträdande avdelningschef högre högskoleexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och i praktiken visad ledarförmåga,

5) för regeringsråd som lagstiftningsdirektör juris kandidatexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och i praktiken visad ledarförmåga,

6) för regeringsråd juris kandidatexamen, förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och, om tjänsteställningen förutsätter det, i praktiken visad ledarförmåga,

7) för informationsteknologidirektör, lagstiftningsråd, finansråd, budgetråd och konsultativ tjänsteman högre högskoleexamen samt förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde och, om tjänsteställningen förutsätter det, i praktiken visad ledarförmåga,

8) för regeringssekreterare juris kandidatexamen och förtrogenhet med tjänstens uppgiftsområde,

9) för övriga tjänstemän utbildning och erfarenhet som behövs för uppgiften.

6 §

Besättande av tjänster

Om utnämning av kanslichef föreskrivs i grundlagen.

Statsrådet utnämner de övriga i 5 § 1-8 punkten avsedda tjänstemännen.

Övriga tjänstemän liksom även personalen i arbetsavtalsförhållande utnämns eller anställs av ministeriet.

7 §

Utövande av beslutanderätten

De ärenden om vilka beslut skall fattas vid ministeriet avgörs av ministern.

Ministeriets tjänstemän avgör dock i 36 § reglementet för statsrådet avsedda andra än samhälleligt eller ekonomiskt betydelsefulla ärenden i enlighet med vad därom bestäms i ministeriets arbetsordning.

Ministern kan förbehålla sig beslutanderätten i ett ärende som annars får avgöras av en tjänsteman. Samma rätt har i enskilda fall statssekreteraren som kanslichef, understatssekreterare och cheferna för avdelningarna, förvaltningsdirektören och informationsteknologidirektören och chefen för en i arbetsordningen avsedd enhet eller en intern enhet av en avdelning i ärenden som skall avgöras av en underlydande tjänsteman.

8 §

Ministeriets arbetsordning

I ministeriets arbetsordning bestäms utöver vad som föreskrivs ovan om ledningen av ministeriet och styrningen av ministeriets förvaltningsområde, de ledande tjänstemännens ställning, uppgifter och ställföreträdare

Helsingfors den 26 juni 2003

Minister *Leena Luhtanen*

samt om beredningen av ärenden och den interna förvaltningen i ministeriet.

Den minister som förordnats att handlägga ärenden som hör till finansministeriets ansvarsområde godkänner för sitt ansvarsområdes del finansministeriets arbetsordning innan den ges.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003. Genom denna förordning upphävs förordningen den 26 oktober 2000 om finansministeriet (879/2000) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Understatssekreterare Juhani Turunen

Nr 611

Finansministeriets förordning om ändring av finansministeriets arbetsordning

Given i Helsingfors den 26 juni 2003

I enlighet med finansministeriets beslut
ändras i finansministeriets arbetsordning av den 23 januari 2001 (54/2001) 2 § 2 mom., 10 §
och 22 §, som följer:

2 §

Avdelningar, enheter och stabsorgan

Stabsorgan för ministeriets ledning är sekreteriatet för internationella ärenden, stödet för ministeriets ledning samt informationen. Statssekreteraren som kanslichef kan särskilt tillsätta också andra stabsorgan för ministeriets ledning samt tidsbundna projektorganisationer.

10 §

Sekreteriatet för internationella ärenden

Sekreteriatet för internationella ärenden bistår ministeriets ledning och avdelningar i ärenden som har anknytning till Europeiska unionen eller till övriga internationella ären-

den samt vid samordningen av beredningen och vid kontakten utåt när det gäller sådana ärenden.

22 §

Beredningen av ärenden som har anknytning till Europeiska unionen eller till övriga internationella ärenden

Ministeriets avdelningar svarar för beredningen av ärenden som har anknytning till deras verksamhetsområden och som behandlas i Europeiska unionen eller som är internationella, och sekreteriatet för internationella ärenden svarar för samordningen av beredningen och bistår ministeriets ledning.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2003.

Helsingfors den 26 juni 2003

Finansminister *Antti Kalliomäki*

Regeringsråd, förvaltningsdirektör Heikki Euramo

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 605—611, 2 ark